

Tajemství sedmi zlatých svícňů

(Zj.1:9-20)

Libor Škrála

*Tento text pochází z archívu kázání sboru Církve adventistů s.d. ve Vyškově.
S obecnými poznámkami k zápisům kázání se můžete seznámit na našich webových stránkách:
<http://vyskov.casd.cz/kazani>*

Ú. Milé shromáždění, přátelé, hosté, br.+s., mládeži, děti...

Rád bych dnes dopoledne spolu s vámi přemýšlel nad knihou Bible, jejíž název na první pohled vyvolává „husí kůži“, alespoň když ho vyslovíme v jazyce, ve kterém byla nejen tato kniha, ale v podstatě celý NZ napsán. Co se většině z nás vybaví, když řekneme „apokalypsa“ ???

„Hrůzné zjevení, konec světa, Boží soud, katastrofa – biblické zjevení svatého Jana“ (Slovník cizích slov)

Dovolme, aby se tato kniha představila sama:

Zj.1:1-3

Poslední kniha Bible, kniha Zjevení, je ale nejen o budoucnosti – je i o přítomnosti! Je nejen zprávou o konečném vítězství JK nad zlem a ujištěním o věčném život s Ním dává naději všem věřícím... Představuje nám JK a ukazuje, jak dnes máme žít a jak dnes máme žít s Ním.

Pisatel této knihy, ap.Jan je podle tradice jediným z původních 12 apoštolů, který nezemřel násilnou smrtí. Kromě Zj. napsal ještě 4 další knihy Bible: evangelium podle Jana a 3 listy (dopisy). Knihu Zj. napsal na ostrově Patmos v Egejském moři, asi 80km od města Efez, ležícího na pobřeží poloostrova Malá Asie (dnešní Turecko, ostrov Patmos patří k Řecku). Jan tam byl na konci 1.stol. po Kr. poslán římskými úřady do vyhnanství za hlásání evangelia o JK.

V knize Zj.plně odhaluje Kristovu totožnost a Boží plán pro období, předcházející konci světa. Jádrem Janova poselství je JK, jeho II.PJK, vítězství nad zlem, nastolení jeho království, nekonečná láska, moc a spravedlnost JK. Kniha Zj. je napsána ve stylu apokalypsy (výraz apokalypsa je zde označením spisu s tajemným obsahem, který však má být zjeven). Je to druh starověké literatury, charakteristický barvitými a tajemnými obrazy, psaný obvykle jménem nějakého pradávného hrdiny. Jan ale nepíše jménem žádného pradávného hrdiny, ale svým vlastním jménem. Odsuzuje zlo a povzbuzuje adresáty k přijetí vysokých křesťanských hodnot. Místo pochmurné temnoty přináší naději! Jako Boží prorok popisuje to, co mu ukázal Bůh.

Kniha Zj. popisuje budoucí události bez nějakého pesimismu, nepůsobí depresivně, jak to můžeme dnes často vidět v běžných zprávách v tisku, v rozhlase nebo TV... I když je děj této knihy dramatický a strhující obrazy v nás často vyvolávají obavy, pokud věříme, že Vítěz - JK jde s námi, nemusíme se bát...

Zjevení je prorocká kniha, obsahující jak předpovědi budoucích událostí, tak i slova o Bohu a jeho činech. Prorocství je ale víc než jen předpověď, protože také mluví o Božím charakteru a jeho slibech – Bůh zasáhne a definitivně porazí zlo, včetně Jeho kořene, Satana!

Proto Jan doporučuje hlasité předčítání této knihy na shromážděních církve...říká, že ti, kdo nejen slyší, ale také zachovávají, co je v ní napsáno, se mohou radovat, mohou být šťastní... Vždyť čas, čas kdy znovu přijde JK na tuto zemi, je už blízko...

Adresáty tohoto proroctví není jen 7 křesťanských sborů v Malé Asii, ale všichni věřící na celém světě ve všech údobích křesťanství od doby JK až do jeho II.PJK. Proto je toto poselství adresováno také nám!

A protože Jan nám říká, že máme poselství našeho Pána, které nám touto knihou tlumočí on jako jeho nástroj, předčítat, udělejme tak i nyní.

Máte rádi tajemství? Víte, co se říká o lidech v souvislosti s tajemstvími, v souvislosti s lidskými schopnostmi uchovat tajemství ? ?

„Tři lidé dokážou uchovat tajemství, když dva z nich jsou mrtví!“

Jsem vděčný, že nám Bůh prostřednictvím Jana hned na začátku knihy Zj. pro nás jedno důležité tajemství odhaluje:

Zj.1:9-20

Mimochodem, víte jaká je tzv. mnemotechnická pomůcka pro zapamatování názvů 7 sborů a také jejich správného pořadí??? E-S-PE-TY-SA-FI-LA

Rád bych si spolu s vámi dnes dopoledne všimnul tří myšlenek, které Jan zdůrazňuje hned na začátku svého poselství:

I. Všechny svícny jsou zlaté - i „Laodicea“ (srov.Dan 2.: sestupná tendence)

II. Svícny jsou spolu – patří k sobě a) ne bezúčelně-mají svítit (Mat.5:14-16)

III. Uprostřed všech svíců je Syn člověka

I. Všechny svícny jsou zlaté (i „laodicejský“)

Sedm zlatých svíců je obrazem 7 křesťanských sborů, které tehdy existovaly na území dnešního Turecka, ale je také symbolem období křesťanských dějin od doby života, smrti a vzkříšení JK.

Co nám říká tato myšlenka ??? Bůh nás vidí jako „zlaté“... Ukazuje nám, že nás přijímá takové, jací jsme, aby nás zbavil viny, očistil. Říká nám, že nepotřebuje naše oběti jako úplatky pro něho, aby nám odpustil, ale spíš jako vyjádření naší vděčnosti a víry v Boží odpuštění a přijetí toho, co nám nabízí...

JK stojí svou láskou a mocí při svém lidu vždycky a za všech okolností. I dnes je prostřednictvím Ducha sv. mezi námi...

LOG. „Socha“ (Bruno Ferrero: Další příběhy pro potěchu duše, str.100)

Kdesi vysoko v horách žil muž, který vlastnil sochu, vytvořenou dávným mistrem. Nijak se o ni nestaral, nechal ji ležet tvář k zemi v koutě své chalupy.

Jednou se po okolí procházel jakýsi muž z města.

Byl velmi vzdělaný, a když sochu uviděl, zeptal se jejího majitele, jestli by mu ji prodal.

Horal se zeptal: „Prosím vás, kdo by takový špinavý kámen chtěl?“

Muž z města odpověděl: „Dám ti za něj tenhle stříbrňák!“

To horala příjemně překvapilo a tak souhlasil.

Muž si sochu odvezl do města. Když se tam po nějaké době vypravil i horal, aby si nakoupil nějaké zásoby, uviděl v jedné ulici velký dav lidí. Všichni se shlukovali kolem domu, u kterého jakýsi muž

vykřikoval: „Pojďte se podívat na nejkrásnější a nejpodivuhodnější sochu na světě. Jen dva stříbrné, a můžete se obdivovat nádhernému dílu velkého mistra.“

Horál zaplatil dva stříbrné a vstoupil do muzea, aby se podíval na sochu, kterou sám prodal za jeden stříbrňák...

Není i naše víra jenom mrtvá, zaprášená socha kdesi v koutě našeho života ???

O čem mluví věrný svědek, který křesťanům v Laodiceji, která představuje naši dobu a nás, říká: Zj.3:18?

Také Janův kolega, Juda upřímně píše i nám dnes toto poselství : Juda 3!

II. Všechny svícny jsou spolu (patří k sobě)

LOG. „U ohně“ (Bruno Ferrero: Příběhy pro potěchu duše, str.115-116)

Kdysi se k JK přiblížil nějaký člověk a začal mu vyprávět: „Mistře, my všichni víme, že přicházíš od Boha a že nám ukazuješ tu pravou cestu. Ale musím ti říct, že tvoji následovníci, které ty nazýváš apoštoly, nebo to tvé společenství, se mi vůbec nelíbí. Zjistil jsem, že se skoro vůbec neliší od ostatních lidí. Dokonce jeden z nich se se mnou strašlivě pohádal. Je mi jasné, a vědí to všichni, že ani tví žáci nežijí mezi sebou vždycky ve shodě a lásce... Znáám jednoho, který provozuje pěkně nečisté obchody...“

Chci se tě proto otevřeně na něco zeptat: Je možné patřit ke tvým následovníkům a přitom nemít nic společného s těmi tzv.,apoštoly,? Chtěl bych tě také následovat, ale bez společenství, bez všech těch apoštolů!

Ježíš ho pozorně a s láskou vyslechl.

„Poslyš“, řekl mu, „budu ti vyprávět jeden příběh: Bylo několik lidí, kteří seděli pospolu a povídali si. Když je noc zakryla svým tmavým pláštěm, postavili do hranice dřevo a zapálili oheň.

Seděli jeden vedle druhého, tiskli se k sobě, a oheň jim barvil tváře do červena. Ale jeden z nich najednou nechtěl být s ostatními u jednoho ohně, a odešel kus dál, kde byl sám. Vzal si z ohně kus větve, která hořela nejsilněji, a šel si sednout dál od ostatních. Jeho kus dřeva zpočátku nádherně hořel a sálal teplo. Ale po chvíli začal oheň slábnout a uhasínal.

Muž, který seděl o samotě, pomalu pohlcovala tma noci. Začal se třást nočním chladem a na chvíli se zamyslel. Pak se zvedl, vzal svůj kousek dřeva a přinesl ho zpátky k hranici svých kamarádů. Jeho kousek dřeva hned vzplanul a oheň se na něm znovu rozhořel. Muž si sedl do kruhu ostatních. Zahřál se a zář ohně se znovu odrážela na jeho tváři.“

Ježíš se usmál a pak dodal: „Kdo chce patřit ke mně, bude u ohně spolu s mými přáteli. Protože já jsem přišel, abych na zem přinesl oheň, a hlavně si přeji, aby plál co nejvíc.“

(a právě to je církev – je to záruka, že jsme blízko u ohně)

a) patříme k sobě – ale ne bezúčelně

Jako ti, kdo tvoří církev, máme být blízko u ohně. Ale ne se jen u toho ohně hřát... Patříme k sobě, ale ne bezúčelně... Oheň vydává nejen teplo, ale i světlo... Ten oheň má nejen hřát, má barvit nejen naše tváře, ale přáním JK je, aby plál co nejvíc...

Co je naší úlohou? Máme přinést to, co nám bylo svěřeno, to, co máme, sami sebe... máme se dát k dispozici, abychom splnili odkaz, který nám ve svém „kázání na Hoře blahoslavenství“ zanechal ten, kdo tento oheň zapálil: Mat.5:14-16

LOG. „Dívej se na cestu“ (Bruno Ferrero: Příběhy pro potěchu duše, str.60)

V dřívějších dobách se v Japonsku používaly lampy z papíru a bambusu, ve kterých svítily svíčky (lampiony). Jednou v noci se domů vracel slepý člověk a někdo mu podobnou lampu nabídl.

*„Mně je lampa k ničemu“, vysvětloval slepec. „Tma nebo světlo, to jsou pro mě úplně stejné...“
 „Já vím“, říkal dárce, „že tobě lucerna neposlouží k tomu, abys lépe našel cestu, ale když ji nebudeš mít, může do tebe někdo vrazit. Tak si raději vezmi.“
 Slepec s lucernou odešel, ale nedostal se ještě moc daleko, když ho málem porazil něčí prudký náraz.
 „Dívej se na cestu!“, zlobil se slepý na neznámého. „Co pak nevidíš tu lucernu?“
 „Zhasla ti svíčka, příteli...“, odpověděl neznámý.*

*(možná, že jsme si také nevšimli, že naše lucerna, naše světlo už nesvíí...dovolme JK, aby ho znovu zapálil... Ale aby ho mohl zapálit, musíme nejprve přiznat to, že nám nesvíí, že nám zhaslo...
 Nebo budeme raději dělat, že nám svítí a budeme riskovat, že do nás někdo narazí ?)*

III. Uprostřed všech svíců je Syn člověka!

„Církev je především Kristus, a potom lidé, ne obráceně!“

„Církev je Boží a pro lidi, ne lidská a pro Boha!“

Ap.Jan hovoří při odhalování „tajemství sedmi svíců“ o tom, že: *„...uprostřed těch sedmi svíců někdo jako Syn člověka...“ (Zj.1:13)*

Jan vidí „postavu podobnou Ježíši Kristu“... Tou postavou je JK sám. Jan ho poznal, protože v jeho blízkosti více než 3 roky žil... Měl možnost ho vidět nejen jako populárního kazatele z Galileje, ale i jako oslaveného Božího Syna při událostech na Hoře proměnění (viz Mat.17:1-8, Mar.9:2-9, Luk.9:28-36).

Bílé vlasy jsou znamením moudrosti a božského původu (viz Dan.7:9), planoucí oči symbolizují soud nad zem, zlatá šerpa je znakem Velekněze, který předstupuje před Boha, aby prosil o odpuštění pro všechny, kdo v něho uvěřili...

LOG. Jordánský král Husajn se ve svém volném čase (když zrovna neplnil své státnické povinnosti) zabýval jednou zálibou - byl radioamatér. Jednomu našemu radioamatérovi v ČR se ve chvíli, kdy král nevládl a věnoval se svému koníčku, podařilo s ním navázat spojení.

Bůh (JK) – Král, také vládne. Přestože vládne stále, spojení s Ním můžeme navázat kdykoliv. Těmi, kdo ho přerušují, nepoužívají ho, jsme my! Můžeme ho svým způsobem narušovat i ostatním...

LOG. Na jednom starém kříži u cesty byl tento nápis:

*Jsem světlo – a vy je nevidíte!
 Jsem cesta – a vy po ní nejdete!
 Jsem pravda – a vy mě nehledáte!
 Jsem život – a vy mně nechcete!
 Jdu pořád před vámi – a vy za mnou nejdete!
 Jsem váš Bůh – a vy se ke mně nemodlíte!*

„Bible učí, jak se dostat do nebe – ne jak se nebe točí!“ (Galileo Galilei)

Závěr

O jedné situaci v době Pána Ježíše čteme toto:

„...Spasitel se na ně s lítostí podíval a řekl jim: „Což jste nikdy nečetli v Písmech: Kámen, který stavitelé zavrhl, stal se kamenem úhelným. Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích?, Proto vám

pravím, že vám Boží království bude odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce. Kdo padne na ten kámen, roztrhne se, a na koho on padne, toho rozdrtí." (Mat.21:42-44)

Toto proroctví si Židé často opakovali v synagogách a vztahovali je na Mesiáše. Kristus byl úhelným kamenem jejich i celého plánu spasení. Tento základní kámen nyní židovští stavitelé, kněží a přední muži Izraele, zavrhnou...

Když se Kristus zmínil o zavrženém kameni, dotkl se události, která se v dějinách Izraele skutečně stala. Tato událost měla zvláštní význam v době I.PJK a obracela se zvláště silně k Židům – je však také poučením pro nás. Když se stavěl Šalomounův chrám, připravovaly se obrovské kameny do zdí a do základů celé v kamenolomu – když pak byly dopraveny na staveniště, nebyly už potřeba žádné nástroje k jejich opracování. Dělníci je pak už pouze zasadili na jejich místo. Pro použití do základů byl tenkrát přivezen kámen, který měl neobyčejnou velikost a zvláštní tvar. Dělníci ale pro něj nemohli najít žádné vhodné místo a nechtěli ho použít... Jen jim překážel, jak tam tak dlouho jako zavržený kámen ležel. Když ale stavitelé začali pokládat roh, hledali dlouhou dobu kámen dostatečně velký a pevný, vhodných rozměrů, který by se hodil na toto místo a unesl nesmírnou zátěž, která na něm bude ležet. Kdyby na toto místo vybrali nevhodný kámen, byla by ohrožena bezpečnost celé stavby. Museli najít kámen, který odolá vlivu slunce, mrazu i nepohody. Vybrali několik kamenů, ale ty se pod velkou tíhou rozdrobily na kusy. Jiné kameny nesly náhlé povětrnostní změny. Nakonec si všimli kamene, tak dlouho zavrhovaného. Byl vystaven vlivům počasí, slunci a bouřím a nebylo na něm sebemenší trhlinky. Stavitelé podrobili ten kámen zkouškám. Zatím obstál ve všech zkouškách, až na jedinou. Obstojí-li ve zkoušce silného tlaku, použijí ho jako úhelný kámen. Provedli zkoušku, a kámen vydržel. Když ho přenesli na určené místo, zjistili, že tam přesně zapadá. V proročském vidění bylo Izaiášovi ukázáno, že tento kámen je symbolem Krista (viz: Iz.8:13-15, Iz.28:16)

Ve své nekonečné moudrosti vybral a položil základní kámen sám Bůh. Nazval ho „základ pevný“. Celý svět na něj může složit své břímě a těžkosti – všechno to kámen unese. S naprostou jistotou na něm mohou lidé stavět. Kristus je kámen „zkušný“. Ty, kdo v něho věří, nezklame. Obstojí v každé zkoušce. Vydržel tíhu Adamovy viny i viny jeho potomků, vítězně obstál proti všem mocnostem zla. Nese břímě, které na něj vkládají všichni kající hříšníci. V Kristu nachází každé hříšné srdce úlevu. Kristus je pevným základem. Všichni, kdo se na něj spolehnou, jsou v dokonalém bezpečí.

*V Izaiášově proroctví je Kristus označen jako pevný základ i kámen urážky...Ap.Petr napsal pod vlivem Ducha sv., pro koho je JK základním kamenem a pro koho kamenem urážky: **1.Petr.2:3-9**.
Pro ty, kdo věří, je Kristus pevným základem!!!*

(EGW: Touha věků, str.597-599, str.414-416 čes.)

V čem spočívá tajemství 7 zlatých svíců ??? Toto tajemství je pro všech 7 zlatých svíců stejné: spočívá v tom, že jsou blízko JK, že On je blízko nich, že jsou v jeho pravici !

Sedm zlatých svíců, o kterých píše ap.Jan hned na začátku svého poselství v knize Zj. , svítí jen tehdy, když je mezi nimi Syn člověka (a to v každé době, v každém údobí křesťanských dějin... od Efezu – od 1.stol. po Kr. až po Laodiceu, která představuje současné křesťanství v době před II.PJK, včetně naší Církve, našeho sboru i nás samotných ...) !!!

Jsme i my v jeho pravici ???

Je JK skutečně naším „úhelným kamenem“ ???

AMEN